

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Каварна, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАВАРНА в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Живко П. Георгиев

при участието на секретаря Йорданка Анг. Ялнъзова
като разгледа докладваното от Живко П. Георгиев Гражданско дело № 20233240100067 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 409 Кодекса за застраховането (КЗ).

Образувано е по предявена искова молба с вх.№108/12.01.2023г. подадена от Е. С. С. с ЕГН ***** чрез адв.М. М. Т. – АК Стара Загора против Застрахователна компания „Лев инс“АД, с ЕИК:***, бул.“*****“ № 67А, представлявано от ***** . Предявен е иск с правно основание чл.409 от КЗ вр. с чл.86, ал.1 ЗЗД, с цена на иска – 245,56лв.

Ответникът е получил искова молба и доказателства на 02.03.2023г. В законоустановения срок представя писмен отговор, с който оспорва предявеният иск по основание и размер

В исковата молба ищецът твърди, че на 23.07.2021г. около 01.50ч. по главен път I-9 на км 53 от гр.Балчик посока гр.Каварна е претърпяла ПТП като пътник на предната дясна седалка в управляваното от съпруга ѝ ***, с ЕГН ***** МПС марка „Хонда“, модел „ЦРВ“, с рег.№ *** Ищцата твърди, че по време на застрахователното събитие е била с поставен обезопасителен колан.

Излага, че причината за настъпилото ПТП било виновното поведение от страна на водача - ***, с ЕГН *****, който при управление с несъобразена от закона скорост на процесния л.а. марка „Хонда“, модел „ЦРВ“, с рег.№ ***е загубил контрол над него и е излязъл извън платното за движение в дясно на посоката им на движение, вследствие на което се блъснали в аварирало МПС с рег.№ В 3235 РА, собственост на ***. Излага, че управляваното от него МПС притежавало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с начална дата на покритие 10.08.2020г. и крайна дата на покритие: 09.08.2021г., сключена с ответното дружество. За застрахователното събитие бил съставен от органите на МВР констативен

протокол за ПТП № 1750585/23.07.2021г.. Ищцата излага, че вследствие на инцидента е загубила съзнание и била отведена за лечение в „Многопрофилна болница за активно лечение – Добрич“ АД, в отделение по неврохирургия, където била настанена за болнично лечение в периода от 23.07.2021г. до 27.07.2021г. с диагноза: Счупване на гръбначния стълб в поясната област, закрито. След извършени изследвания и консултации на 26.07.2021г. и била направена оперативна интервенция: перкутанна вертебропластика с костен цимент на тялото на L1 прешлен.

Ищцата твърди, че на 02.03.2022г. е подала претенция за изплащане на дължимото ѝ обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди пред отв.дружество „Лев инс“ АД, с ЕИК:***, но нямало произнасяне. Допълнително на 28.03.2022г. подало писмено възражение по реда на чл.108, ал.6 от КЗ, което също било оставено без отговор от ответника. С оглед на гореизложеното подала искова молба пред ОС Добрич, където било образувано Търговско дело № 20223200900067/2022г. по описа на ДОС. По делото било постановено Решение № 120 от 07.12.2022г., с което ѝ била присъдена сумата от 26 000лв., представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, вследствие на настъпилото на 23.07.2021г. ПТП ведно със законнта лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 06.04.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

С оглед на горното и на основание чл.409 от КЗ, моли съда, да осъди ответника „Застрахователна компания „Лев инс“ АД, с ЕИК:***, бул.“****“ № 67А, представлявано от ***** да ѝ заплати сумата от 245,56/двеста четиридесет и пет лева и петдесет и шест стотинки/лева, представляваща законна лихва от 04.03.2021г. – датата, на която задължението е станало изискуемо и ответникът е бил уведомен надлежно за настъпилото застрахователно събитие до датата на депозиране на исковата молба в съда по Търговско дело № 20223200900067/2022г. по описа на ДОС – 06.04.2022г. Претендира съдебни разноски.

Ответникът „Лев инс“ АД, с ЕИК:***, бул.“****“ № 67А е представил писмен отговор по реда на чл.131 от ГПК, в законоустановения срок. Считат предявеният иск за недопустим, поради липсата на абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на съдебен иск, а именно пострадалото лице е следвало да предяви извънсъдебна претенция с приложена банкова сметка пред застрахователя и изтичане на законоустановените срокове за произнасяне по претенцията, съгласно чл.380, чл.496 и чл.498 от КЗ. В конкретния казус това не било спазено. Предявените извънсъдебни претенции били подписани от пълномощника на ищеца и не били посочени банкови сметки. По см. На чл.496, ал.1 от КЗ сроковете за произнасяне по претенция започвали да текат от момента на предявяване на валидна претенция, отговаряща на изискванията на чл.380 от КЗ. Представена била единствено банковата сметка на адв.М. Т., но за да бъде допустимо плащането на застрахователни обезщетения по нея, следва да е изпълнена разпоредбата на чл.338 от КЗ, което в процесния случай не било налице. Пострадалото лице не било изявило претенция за изплащане на законна лихва върху

застрахователното обезщетение в рамките на рекламационното производство. Това за първи път било заявено с депозираната искова молба, по която било образувано Търговско дело № 20223200900067/2022г. по описа на ДОС и то с начална дата на тази претенция, считано от датата на завеждането на исковата молба – 06.04.2022г.

С оглед на гореизложеното, молят производството по делото да бъде прекратено поради липса на абсолютна процесуална предпоставка за допускане на иска, закрепена с разпоредбата на чл.498 от КЗ.

Считат, че предявените искове са изцяло неоснователни и ги оспорват изцяло по основание и размер.

Застрахователното дружество не дължало лихва от датата на депозиране на извънсъдебната претенция на основание чл.497, ал.1 от КЗ, според който „застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106, ал.3; 2. изтичането на срока по чл.496, ал.1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл.106, ал.3, когато срокът за произнасяне не може да бъде по- дълъг от 3 месеца.

Ответникът излага, че в процесния случай от увреденото лице е изискано представянето на допълнителни документи за изясняването на основанието и размера на предявената застрахователна претенция, но наред с това липсвала и информация за банковата сметка на ищцата, което е поставило застрахователното дружество във фактическа невъзможност да извърши плащането.

Твърди, че тримесечния срок за произнасяне на застрахователното дружество от датата на предявяване на извънсъдебната претенция е изтекъл едва на 04.06.2022г., което правело иска изцяло неоснователен.

При условията на евентуалност, при преценка на съда за основателност на иска, молят да бъде приложена разпоредбата на чл.497, ал.1, т.1 от КЗ, съгласно която най- ранната дата, от която се дължи законна лихва върху застрахователното обезщетение е датата на изтичането на 15 работни дни от предявяването на извънсъдебната претенция – 26.03.2022г.

Молят съда да постанови решение, с което да се отхвърлят изцяло предявените искове срещу „Застрахователна компания „Лев Инс“АД. Претендират разноси, включително юрисконсултско възнаграждение.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 409 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

На основание чл. 409 КЗ, застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане срока по

чл. 405 КЗ освен в случаите на чл. 380, ал. 3 КЗ.

За уважаването на иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на главен дълг и изпадането на длъжника в забава.

За да се уважи предявеният иск, ищцовата страна, следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че е изтекъл срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106, ал.3 КЗ.

По делото се установи наличие на главен дълг. Същият е установен с Решение № 120/07.12.2022г. по Т.д.№ 67/2022г. по описа на Окръжен съд гр.Добрич, влязло в сила на 04.01.2023г. и е в размер на 26 000лв., ведно с лихва за забава, считано от датата на предявяване на иска – 06.04.2022г. до окончателното изплащане на задължението.

Доколкото не се установява друг срок, уговорен между страните за доброволно изпълнение на задължението на ответника да заплати застрахователно обезщетение, се прилага законоустановеният срок от 15 работни дни /чл. 409, вр. чл. 405, ал. 1, вр. чл. 108, ал. 1 КЗ/, който тече считано от деня, в който застрахованият е изпълнил задължението си да представи поисканите от застрахователя документи, свързани с установяване на събитието и размера на вредите. От представените по делото доказателства не може да се установи дали към момента на предявяване на претенцията към застрахователя са били предоставени всички изискуеми доказателства, удостоверяващи застрахователното събитие.

Възражението на ответната страна, че няма забава, предвид непредставяне на всички необходими документи от ищеца за окомплектоване на щетата и окончателно произнасяне по претенцията по щетата е основателно.

Съгласно чл. 409 от КЗ застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане срока по чл. 405, освен в случаите на чл. 380, ал. 3 от КЗ- непредставянето на данни за банковата сметка на ищцата има последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва по чл. 409 КЗ. В случая ищцата не е ангажирала доказателства относно предоставянето на банковата си сметка на застрахователя, поради което последният не дължи лихва по чл. 409 от КЗ. Предявеният на това основание иск следва да се отхвърли изцяло като неоснователен.

По разноските:

Ответникът е направил разноски в размер на 500 лева – за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователен предявения от Е. С. С. с ЕГН ***** чрез адв.М. М. Т. – АК Стара Загора против Застрахователна

компания „Лев инс“ АД, с ЕИК:***, бул.“****“ № 67А, представлявано от ***** иск с правно основание чл. 409 от КЗ за сумата от 245,56/двеста четиридесет и пет лева и петдесет и шест стотинки/лева, представляваща законна лихва от 04.03.2021г. – датата, на която задължението е станало изискуемо и ответникът е бил уведомен надлежно за настъпилото застрахователно събитие до датата на депозиране на исковата молба в съда по Търговско дело № 20223200900067/2022г. по описа на ДОС – 06.04.2022г.

ОСЪЖДА Е. С. С. с ЕГН ***** чрез адв.М. М. Т. – АК Стара Загора да заплати на Застрахователна компания „Лев инс“ АД, с ЕИК:***, бул.“****“ № 67А, представлявано от *****, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от 500.00лева (петстотин лева)- разноси по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Добрички окръжен съд, в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Каварна: _____